



L'ADAPTACIÓ A L'ESCOLA

QUÈ EL PASA A MOLTS INFANTS QUAN COMENCEN P3 D'EDUCACIÓ INFANTIL?

- Quan comencen P3 tenen per davant tota una incògnita per a descobrir: l'escola és per a ells un **espai nou**, on hi ha unes persones que també els resulten noves i desconegudes.
- Intentem posar-nos en el seu lloc i entendre'ls: en aquesta franja d'edat els agrada sentir-se en un entorn conegut i sobretot estar amb aquelles **persones que els resulten familiars, que els fan sentir còmodes, segurs, confiats, protegits,...** En canvi l'escola encara és un lloc desconegut i no saben amb què es trobaran.
- Davant d'aquesta nova situació, cada nen pot reaccionar d'una manera diferent: alguns l'acceptaran de seguida i a d'altres els inquietarà i els costarà més. Tant en un cas com en un altre, hem de comptar que és una reacció normal.
- Durant els primers dies i les primeres setmanes es dona aquell moment difícil en què les famílies marxen i els nens es queden a l'escola.
- **Separar-se de la família no els agrada gens i els pot provocar sentiments d'inseguretat, inquietud, intranquil·litat,...** És normal que protestin davant de la seva nova situació, que la rebutgin i que es rebel·lin. Sovint s'enrabiaran, faran rebequeries,... També poden manifestar i exterioritzar aquests sentiments amb plors, en alguns casos amb pèrdua de gana, tornant-se a fer pipí a sobre, algun trastorn del son,...
- Els inicis de P3 estan plens d'emocions; els nens i nenes d'aquesta franja d'edat expressen d'una manera espontània els seus sentiments. El plor és un sentiment que si s'expressa, surt cap a fora; en canvi, si no s'expressa, la tristesa o la ràbia queden a dins.
- A vegades entre ells s'encomanen aquests sentiments, de manera que quan un d'ells comença a plorar, poden sorgir altres nens que per empatia també ho fan. Per part dels adults hauríem d'intentar no dramatitzar i no sentir-nos culpables amb aquesta expressió natural dels seus sentiments.
- Per alguns nens la dificultat en l'adaptació es limita al moment de l'arribada a l'escola, per por a separar-se de la seva família. La majoria de vegades, quan la família ja heu marxat, se'n fan a la idea, l'accepten, es distreuen i se n'obliden. Durant la seva estada a l'escola els nens troben molts estímuls que els atrauen i els resulten lúdics. Molts s'adonen de seguida que els motiva més jugar i divertir-se que no pas plorar.
- Tot i que passin bé el dia, pot ser que l'endemà tornin a plorar en el moment de separar-se de nou de la seva família; a d'altres infants els pot durar més estona l'angoixa, pel dubte que tenen de si la seva família tornaran a buscar-los o per la inquietud de saber si tardaran molt temps.
- A mida que van passant alguns dies, van captant que les persones que estem a l'escola també els donem afecte i atenem les seves necessitats. Perceben que aquí



també s'hi poden sentir segurs i confiats. A més, van descobrint que a l'escola tenen experiències positives i agradables; poden jugar, compartir estones de pati amb els altres nens/nenes, escoltar música, gaudir de tots els moments màgics que creem per a ells,... S'adonen que anar a l'escola els agrada i és divertit.



- Aleshores la situació de rebuig pot donar un gir i els mateixos infants que tant havien protestat, un temps després poden arribar a acceptar l'escola. Els veiem quan pel matí tenen pressa per arribar o quan a la tarda ja no tenen cap pressa per marxar, encara que hi portin moltes hores.
- Tot aquest procés d'adaptació els haurà d'ajudar a madurar, a fer-se més grans i més autònoms i podrà enriquir-se amb les múltiples experiències que aquest nou ambient els oferirà.

QUÈ PODEU FER LES FAMÍLIES PER FACILITAR L'ADAPTACIÓ?

- Les famílies podeu estar preocupats o intranquils per saber com els hi anirà als vostres fills en el nou entorn escolar. Alguns, si teniu fills més grans, ja haureu passat per aquesta situació, d'altres sereu principiants.
- L'adaptació és més fàcil quan les famílies prepareu als vostres fills per venir a l'escola: parlar-los d'anar a l'escola com un bon esdeveniment, que faran amiguets, gaudiran de les joguines, el pati,... En definitiva, transmetre als vostres fills confiança cap a l'escola.
- Els nens i nenes perceben l'estat d'ànim i l'actitud de la seva família en relació a l'escola i això influeix en el seu propi estat d'ànim i en la seva actitud. Al llarg del període d'adaptació és important, sempre que calgui, mantenir converses i entrevistes amb els tutors per poder parlar amb tranquil·litat i compartir punts de vista sobre com va evolucionant el nen/a.

EL MOMENT DE L'ACOMIADAMENT

- Alguns nens i nenes s'acomiaden amb tranquil·litat. D'altres ploren, fan rebequeries,... per intentar no separar-se de la seva família. Convé que la família aviseu sempre als seus fills quan marxeu de l'escola, no marxar d'amagat quan estan distrets, perquè després se senten enganyats i és pitjor. És important dir-los la veritat perquè confiïn en nosaltres, sinó una altra vegada no ens creuran. Donat que una de les angoixes dels nens i nenes és saber si la família tornaran a buscar-los i quan ho fareu, informar-los també sobre quan tornaran a buscar-los: "et vindré a buscar a l'hora de dinar, de berenar", etc.
- Cal mantenir la tranquil·litat i pensar que moltes vegades quan deixeu el nen plorant a l'escola els dura poca estona, a vegades és un petit instant; sovint els plors duren mentre dura l'acomiadament. És per això que a vegades convé no allargar l'acomiadament perquè és allargar l'estona de plors. Si els infants s'adonen que amb el plor retarden la família marxi, poden utilitzar-lo cada dia per aconseguir que els progenitors es quedin més estona amb ells.



QUANT TEMPS DURA L'ADAPTACIÓ?

- Cada infant necessita el seu temps per adaptar-se a l'escola, la durada pot variar d'uns/es nens i nenes a uns/es altres. Alguns s'hi trobaran bé de seguida, des del primer dia, a d'altres els costarà més i pot durar fins i tot unes setmanes. En ambdós casos és normal. A vegades es donen circumstàncies familiars especials que poden influir en com s'adapta el/la nen/a a l'escola, com per exemple el naixement d'un germà,... i convé el diàleg entre famílies i tutors per informar sobre l'evolució vital de l'infant.